

การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ การเงินส่วนบุคคล ของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตจังหวัดยะลา

จอมพล พรหมคง¹ นันทวรรณ บุญช่วย²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน ในเขตจังหวัดยะลา (1) เพื่อศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา (2) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ที่มีต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุสถานภาพ ระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ต่อเดือน (3) เพื่อศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมักจะอยู่ท่ามกลางความเสี่ยง ซึ่งแต่ละท่านมีความเสี่ยงไม่เหมือนกัน และมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันเพื่อเป็นการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อาทิ ความเสี่ยงจากการตกงาน ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ

ผลการวิจัยได้ว่า เพศ ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง มีจำนวน 225 คน ซึ่งมีจำนวนมากกว่าเพศชายที่มีจำนวน 174 คน ช่วงอายุ 31-40 ปีจำนวน 241 คน สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาชีพ พนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท/เดือน

ผลการวิจัยตัวอย่างส่วนใหญ่วัตถุประสงค์ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ส่วนใหญ่เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีกรอบระยะเวลาในการจัดการการเงินส่วนบุคคลส่วนใหญ่อยู่ที่ระยะกลาง (ระยะมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) และส่วนใหญ่รูปแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคล จะเน้นความมั่นคงทางการเงิน และช่องทางในการจัดการการเงินส่วนบุคคล การจัดการการเงินผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะบุคคลที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลส่วนใหญ่จะเป็นตนเอง

คำสำคัญ: ปัจจัยส่วนบุคคล, การจัดการการเงินส่วนบุคคล, กลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา

¹นักศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมลล์ : 6524104446@rumail.ru.ac.th

²อาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Behavioral Study of Personal Financial Planning for the Working Age Population in Yala Area

Jompol Promkong¹ Nantawun Boonchaay²

ABSTRACT

Research on factors affecting personal financial management of working-age groups In the province of Yala (1) To study the personal financial management of working-age groups in Yala Province (2) To study the personal factors of working-age groups in Yala province To personal financial management classified by gender, age, status, education level, occupation and monthly income and (3) To study other factors That affects the personal financial management of working-age groups in Yala Prefecture Current lifestyle is often in the midst of risk. Each of you has different risks. And have different lifestyles to deal with future risks such as Risk of unemployment The risk of accidents.

The results of the research are that the majority of female sex samples are 225, which is more than 174 males between the ages of 31-40 years, 241 marital status with a higher education than bachelor's degree. Civil service career/Government employees Monthly income is between 20,001-25,000 baht/month.

Most of the sample research results are the objectives of personal financial management. Mainly to prevent various events Or life monsoons that may occur in the future And most respondents have a time frame for personal financial management, mostly in the medium term (range over 1 year but not more than 5 Year) and most forms of personal financial management Will focus on financial stability And ways to manage personal finances Financial management through companies that provide financial advisory services in particular Individuals that affect personal financial management are mostly self-employed.

Keywords: Personal Factors, Personal Financial Management, the Working-age Groups

¹Student, Master of Business Administration, Ramkhamhaeng University
Corresponding Author Email: 6524104446@rumail.ru.ac.th

²Advisor, Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับบุคคลทั่วไป เพราะการวางแผนการเงินส่วนบุคคลสามารถช่วยให้การจัดการในด้านการเงินของแต่ละบุคคลเป็นไปตาม ขั้นตอนที่กำหนดและสามารถที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในอนาคตอย่างที่ตั้งใจไว้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินเสมือนหนึ่งเป็นกิจกรรมในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีชีวิตที่ดีและมีความสุขในอนาคตข้างหน้า

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมักจะอยู่ท่ามกลางความเสี่ยง ซึ่งแต่ละท่านมีความเสี่ยงไม่เหมือนกัน และไม่เท่ากันเนื่องจากแต่ละท่านมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันเพื่อเป็นการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อาทิ ความเสี่ยงจากการตกงาน ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ ดังนั้นในการบริหารการเงินส่วนบุคคลจึงควรที่จะกัน เงินส่วนหนึ่งไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน หรือเกิดความเสี่ยงขึ้นในชีวิต เพื่อความปลอดภัย ในการดำเนินชีวิตการบริหารการเงินที่สามารถกระทำได้ได้แก่ การทำประกันชีวิต การประกันสุขภาพ การประกันการว่างงานและการกัน เงินออมส่วนหนึ่งไว้สำหรับเหตุการณ์ ที่ไม่คาดฝัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ อาทิ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น

การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนและจะยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอนมากขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลให้ ราคาอาหารและสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ต่อการดำรงชีพมีราคาแพงขึ้นและด้านสังคมที่คนมีระดับการศึกษาสูงขึ้นใช้ระยะเวลาในการเรียนมากขึ้น ทำให้มีระยะเวลาการทำงานเก็บเงินลดลงในขณะที่วิทยาการแพทย์ที่ก้าวหน้า ทำให้คนเรามีอายุยืนขึ้น ส่งผลให้ระยะเวลาการใช้เงินนานขึ้น จากปัจจัยความไม่แน่นอนดังกล่าว ทำให้ทุกคนต้องหันมาให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินมากขึ้น (กำพล สุทธิพิเชษฐ์, ม.ป.ป.)

การวางแผนทางการเงินที่ดีจัดได้ว่าเป็นเข็มทิศที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินได้เพราะการวางแผนทางการเงินเป็น แบบอย่างที่ดีของการใช้ชีวิตของผู้ที่มีสติและปัญญามีเหตุผลและพร้อมรับมือกับปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น จึงทำให้สามารถดำเนินชีวิตตามเป้าหมายและเดินได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ผู้ที่วางแผนทางการเงินดีย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตได้ (กาญจนา หงษ์ทอง, 2551)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดยะลาเลือกใช้

สมมติฐานของการวิจัย

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล ที่แตกต่างกันมีผลต่อบัจจัยการจัดการทางการเงินของกลุ่มวัยทำงาน ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา

2. บัจจัยการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ที่แตกต่างกันมีผลต่อด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจในเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคล สภาวะทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตประจำวัน ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของพื้นที่ทำการวิจัย คือ กลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา

2. ขอบเขตประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป

3. ขอบเขตกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้มีรายได้ประจำและรายได้อิสระในเขตจังหวัดยะลา จำนวน 400 คน การศึกษาค้นคว้านี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive statistical analysis) เพื่อศึกษาประเภทของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ส่วนสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบ สมมุติฐานตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้แก่สถิติ Independent sample T-test และ One-way ANOVA F-test เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของการวางแผนทางการเงินตามบัจจัยส่วนบุคคลและใช้ LSD (Least Significant Difference) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา คือ กำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการวิจัยตั้งแต่เดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน 2566

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

5.1 บัจจัยส่วนบุคคล

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 สถานภาพ

5.1.4 ระดับการศึกษา

5.1.5 อาชีพ

5.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

5.2 ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

5.2.1 การรับรู้ ข่าวสาร

5.2.2 ความเข้าใจในเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคล

5.2.3 สภาวะทางเศรษฐกิจ

5.2.4 การดำเนินชีวิตประจำวัน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

5.3 การจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา

5.3.1 ช่องทางในการจัดการการเงินส่วนบุคคล

5.3.2 วัตถุประสงค์ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล

5.3.3 กรอบระยะเวลาที่กาหนดในการจัดการการเงินส่วนบุคคล

5.3.4 รูปแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคล

5.3.5 บุคคลที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา
2. ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ที่มีต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
3. ทราบถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา
4. สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อควบคุม สถานะทางการเงินให้มีวินัยในการใช้จ่ายอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการบริหารการเงินของบุคคล

เป้าหมายของบุคคล สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ

เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Non-financial goals) เป็นเป้าหมายที่ยากที่จะกำหนดในรูปตัวเงิน เพราะบางครั้งเงินก็ไม่ใช่สิ่งที่บุคคลมุ่งหวังเสมอไป โดยบุคคลอาจมีทัศนคติความนึกคิดถึงสังคมส่วนรวม รวมไปถึงศาสนาและศีลธรรม ว่ามีค่าสำคัญ กว่าเงินก็เป็นได้เพราะบางคนถือว่าเงินไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต ดังนั้นเป้าหมายในชีวิต ของบุคคลบางคนจึงไม่เกี่ยวกับเงินเลย อาทิ การตั้งเป้าหมายว่าต้องการให้ชีวิตครอบครัวมีความสุขต้องการช่วยเหลือสงเคราะห์ ผู้ยากไร้ เป็นต้น

เป้าหมายที่เกี่ยวกับเงิน (Financial goals) หรือเรียกว่าเป้าหมายทางการเงิน เป็นเป้าหมายที่สามารถกำหนดในรูปตัวเงินได้เป็นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เงินของบุคคลอันมีผลให้ฐานะการเงินของบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายทางการเงินของ บุคคลจะบรรลุผลสำเร็จได้เมื่อมีการวางแผนการเงินที่ดีและการบรรลุเป้าหมายทางการเงินจะทำให้ บุคคลมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อาทิ การมี

เงินซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ต้องการเก็บเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาสำหรับบุตรหรือการมีเงินใช้อย่างเพียงพอ ในยามเกษียณอายุเป้าหมายทางการเงิน เป็นความต้องการให้เกิดสภาพคล่องทางการเงิน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการบริหารและจัดการทางการเงินที่ดีจะเห็นได้ว่าความร่ำรวย ความมั่งคั่งนั้น มักจะเกิดขึ้นหลังจากเราบรรลุเป้าหมายทางการเงินแล้ว

โดยสรุปแล้วเป้าหมายทั้งสองอย่างที่กล่าวมานั้น แม้จะต่างกันมากโดยที่สิ่งหนึ่งเป็นรูปธรรมสามารถจับต้องได้ แต่อีกสิ่งหนึ่งเป็นนามธรรมไม่สามารถจับต้องได้ อย่างไรก็ตามการที่บุคคลจะสามารถบรรลุ ซึ่งเป้าหมายทั้งสองได้นั้น อาจเกิดขึ้นพร้อมกัน ไปโดยที่ผู้หนึ่งไม่รู้ตัวการบริหารเงินที่ดีนั้น บางคนอาจจะกล่าวว่าเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายทางการเงิน แต่ถ้าถามอีกคนอาจจะตอบว่าเพื่อความอยู่ดีกินดีมีความสุข ของครอบครัวและบรรลุเป้าหมายในชีวิต

การวางแผนทางการเงินในแต่ละช่วงอายุ

ช่วงเริ่มทำงานหรือช่วงสะสมความมั่งคั่ง กลุ่มที่อยู่ในช่วงวัยทำงาน กำลังสร้าง เนื้อสร้างตัว มีรายได้สม่ำเสมอ อาจจะมีหนี้สินบ้างคนวัยนี้โดยมากมักจะยอมรับการ ลงทุนที่มีความเสี่ยงได้ค่อนข้างสูง อาทิ ลงทุนในหุ้นสามัญ เพื่อหวังได้ผลตอบแทนสูง เนื่องจากหากเกิดการขาดทุนในบางครั้งก็ยังมีเวลาที่จะเริ่มต้นสะสมเงินใหม่ได้

ช่วงก่อนเกษียณ เป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยที่มีทรัพย์สินและฐานะพอสมควร มีรายได้สูง กว่ารายจ่าย และอยู่ในวัยกลางของช่วงอายุการทำงาน แนวทางการลงทุนจะค่อยๆ ลดความเสี่ยงลงมา หันมาเน้นช่องทางที่ปลอดภัยและมีรายได้ประจำจากการลงทุนมากขึ้น อาทิ การลงคละกัน ไประหว่างหุ้นสามัญ หุ้นกู้ และพันธบัตรภาครัฐ ในสัดส่วนที่ เหมาะสม

ช่วงเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มที่อยู่ในวัยเกษียณ ไม่มีรายได้ประจำ จากการทำงาน ควรหันมาลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำสุด อาทิ พันธบัตรภาครัฐ หรือตราสารการเงินระยะสั้นที่ออกโดยกิจการที่มีฐานะการเงินมั่นคงเพื่อให้มีรายได้ประจำ จากดอกเบี้ยรับและมีสภาพคล่อง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กระทบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไป เพิ่มขึ้น เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะทำให้อำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของประชาชนลดลง อาทิ เมื่อหลายปีก่อนทองคำราคาบาทละ 4,500 บาท แต่ในขณะนี้ราคาทองคำสูงขึ้น จึงทำให้เงิน 4,500 บาท ที่เคยซื้อทองคำได้ 1 บาทนั้น จะซื้อทองคำได้ไม่ถึง 1 บาท

การใช้จ่ายของผู้บริโภค (Consumer Spending) คือ ความต้องการสินค้าหรือ บริการ (Demand) ของผู้บริโภค การใช้จ่ายของผู้บริโภคจะส่งผลต่ออัตราการว่างงาน และรายได้ของ ประชาชนด้วยนั้น คือ หากผู้บริโภคมีการใช้จ่ายมากความต้องการสินค้า หรือบริการจะสูงขึ้น ดังนั้นผู้ผลิตจะต้องทำ การผลิตสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้น ในการเพิ่ม การผลิตนี้จะทำให้ใช้วัตถุดิบเพิ่มขึ้นและมีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตรา การว่างงานลดลงและประชาชนในประเทศก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย

อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates) อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจาก ความต้องการเงินทุน (Demand) และปริมาณของเงินทุน (Supply) นั้น คือ หากประชาชน มีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตรา ดอกเบี้ยลดลง แต่หากประชาชนธุรกิจหรือรัฐบาลต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้น ความต้องการเงินจะสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สนทยา เขมวรัตน์, ดวงใจ เขมวรัตน์, ธาณี คงเพ็ชร์ และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555, บทคัดย่อ) ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลใน 4 ด้าน คือ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออมและด้านการลงทุน โดยจำแนกตามเพศระดับ ชั้นปีสาขาวิชารายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้และอาชีพผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษา จำนวน 1,419 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 98 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, T-test for independent sample, F-test ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test และค่า Pearson product - moment correlation coefficient

สนทยา เขมวรัตน์ (2556, บทคัดย่อ) ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษา 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการและเงินเดือน ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ภาวะความ รับผิดชอบต่อครอบครัว ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน ปัจจัย สิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นบุคลากรจำนวน 334 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อมีค่าจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.31 - 0.69 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคกำลังสอง และการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ณิชาภา กุณวงศ์ (2556, บทคัดย่อ) การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปางโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประชาชนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง จำนวน 370 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าความถี่ค่าร้อยละการวิเคราะห์ไคสแควร์จากการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปีส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน มีการศึกษาระดับ ต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท การวางแผนการเงินส่วนบุคคลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยมีการ

วางแผนการเงินประจำเดือนมากที่สุด ให้เหตุผลที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือสื่อโทรทัศน์/วิทยุ และใช้ประสบการณ์ตรงของตัวเองในการวางแผนการเงิน ในการวางแผนการบริโภคและอุปโภคเกี่ยวกับ ด้านการใช้จ่ายเกี่ยวกับด้านอาหารการกินมากที่สุด มีการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์เกี่ยวกับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน) มีหนี้สินจากการกู้ยืม จากกลุ่มออมทรัพย์และต้องการออมและการลงทุนในเงินฝากออมทรัพย์ โดยอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการเงินออมหรือการลงทุนควรอยู่ที่ร้อยละ 4-6 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีการวางแผนทางการเงินเนื่องมาจากมีรายได้ไม่แน่นอนมากที่สุด และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจถึงประโยชน์ของการวางแผนการเงินช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน จากการศึกษาพบว่า อายุ อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลประจำวัน ประจำสัปดาห์ ประจำเดือน และประจำปี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นประชากรคนวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลาและเป็นผู้ที่มีงานทำ จำนวน 257,680 คน (สำนักงานแรงงานจังหวัดยะลา, ตุลาคม 2566) และกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่างเพื่อการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยสอบถามประชากรกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้จะแบ่งรายละเอียดคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 โดยเป็นแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รวมทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 การจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลาเป็นแบบสอบถามลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) ได้แก่ ช่องทางในการจัดการการเงินส่วนบุคคล, วัตถุประสงค์ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล, กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการจัดการการเงินส่วนบุคคล, รูปแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคล, บุคคลที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลรวมทั้งหมด 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็น ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันตรภาคหรือช่วง (Interval) และมีการกำหนดเกณฑ์

วิธีสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาคำนิยามศัพท์เฉพาะตัวแปรที่วิจัยทุกตัว
3. เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้างและปรับปรุงให้เหมาะสม ให้อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดของงานวิจัยที่กำหนดไว้

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability of the Test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อหาความคงที่ของคำถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มากแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา มีระดับความเชื่อมั่น .888 และสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศอายุสถานภาพระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

เพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าเพศชายที่มีจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5

อายุ ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมาคือผู้ที่มช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 อายุ 20-30 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14 อายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

สถานภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สมรสจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาคือโสด 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 และหย่าร้าง 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ ปริญญาตรี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 มัธยมศึกษา จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

อาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น พนักงานราชการ/ ลูกจ้างของรัฐ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ข้าราชการ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และ อื่นๆ (ระบุ)..... จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท/เดือน จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ 15,001 - 20,000 บาท/เดือน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 15,001 - 20,000 บาท/เดือน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 25,001 – 30,000 บาท/เดือน จำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 13.8 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 30,001 – 40,000 บาท/เดือนและ40,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 19 คนเท่ากัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขต จังหวัดยะลา ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

วัตถุประสงค์ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพื่อป้องกันเหตุการณ์ ต่าง ๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ เพื่อควบคุมสถานะทางการเงินและป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป จำนวน 114 คิดเป็นร้อยละ 28.5 เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ จำนวน 73 คิดเป็นร้อยละ 18.3 และเพื่อเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง อาทิ เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ที่ระยะกลาง (ระยะมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาคือระยะสั้น (ระยะไม่เกิน1 ปี) จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระยะยาว (ระยะมากกว่า 5 ปี) จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

รูปแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเน้นความมั่นคงทางการเงิน จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือเน้นที่การเน้นการลงทุนแบบประกันชีวิต 5/10,15/10 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 เน้นการลงทุน หุ้น กองทุน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 และเน้นการสร้าง ความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

ช่องทางในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จัดการการเงินผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาเป็นการจัดการการเงินผ่านบริการที่ปรึกษาด้านการจัดการทางการเงินขององค์กรต่างๆ อาทิ ธนาคารหรือบริษัทประกันภัย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 และการจัดการการเงินด้วยตนเอง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ตามลำดับ

บุคคลที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นตนเอง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา ครอบครัว จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 เพื่อน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลภาพรวม

ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	3.99	1.02	มาก
2.ความเข้าใจในเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคล	4.09	0.65	มาก
3.สภาวะทางเศรษฐกิจ	4.16	0.65	มาก
4.การดำเนินชีวิตประจำวัน	4.09	0.69	มาก
รวม	4.08	0.64	มาก

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลภาพรวมของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สภาวะทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.16$, S.D.= 0.65) รองลงมา ได้แก่ การดำเนินชีวิตประจำวัน ($\bar{X}= 4.09$, S.D. = 0.69) ความเข้าใจในเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X}= 4.09$, S.D. = 0.65) และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 1.02) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การอภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 255 คน อยู่ระหว่างช่วงอายุ 31-40 ปี สถานภาพ สมรส มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ และมีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท/เดือน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ ณิชากา กุณวงศ์ (2556, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้มีทั้งเพศชายและเพศหญิงและส่วนมากจะมีสถานภาพสมรสเดียวกัน

สมมติฐานที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา พบว่าส่วนใหญ่มีช่องทางในการจัดการการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเองวัตถุประสงค์ในการจัดการการเงินส่วนบุคคลเพื่อป้องกัน เหตุการณ์ ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตกรอบ

ระยะเวลาที่กำหนดในการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี) มีรูปแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคลค่อนข้างมีความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลคือครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับ กฎหมาย เสกตระกูล (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า การจดทวงบัญชีการเงินส่วนบุคคลและการตรวจสอบสุขภาพทางการเงินเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่งคั่ง

สมมติฐานที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับ มาก ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ในด้านความเข้าใจในเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตจังหวัดยะลา ในด้านสถานะทางเศรษฐกิจกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริสุข อินละคร (2548) กล่าวถึง กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่ามี 5 ขั้นตอน คือ การประเมินสถานะทางการเงินของตนเองในขณะนั้น โดยพิจารณาจากรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ภาระหนี้สินรวมทั้งเงินออมที่มีอยู่แล้วจึงทำการกำหนด เป้าหมายทางการเงินเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการโดยพิจารณาจากสถานะทางการเงินของ บุคคลนั้นภาวะเศรษฐกิจรวมทั้งพิจารณาความเสี่ยงของแต่ละทางเลือกด้วย เมื่อพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมได้แล้ว ทำการปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดไว้เนื่องจากหากวางแผนการเงินไว้ดีมากเพียงใดก็ตามแต่หากไม่มีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ก็จะไม่บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการการปฏิบัติตามแผนการเงินอาจจะต้องติดต่อกับบุคคลอื่น ขั้นตอนต่อมาคือการติดตามผล โดยพิจารณาว่าแผนการเงินนั้นเหมาะสมหรือไม่สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่หากไม่สามารถปฏิบัติตามแผนได้บุคคลจะต้องทำการปรับแผนการเงินใหม่ ดังนั้นบุคคลจึงต้องทำการทบทวนและปรับปรุงแผนการเงินอยู่อย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสามารถใช้ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการพิจารณาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการจัดการการเงินส่วนบุคคล
2. งานวิจัยพบว่า การจัดการการเงินส่วนบุคคล ควรให้หน่วยงานต่างๆ มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการจัดการการเงินส่วนบุคคลเพื่อให้กลุ่มวัยทำงานมีข้อมูลความรู้ความสามารถในการจัดการการเงินส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับ สถานะเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ
3. งานวิจัยพบว่า การจัดการการเงินส่วนบุคคลควรมีจัดการการเงินเพื่อป้องกันเหตุการณ์ ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนการประหยัดอดออมและการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

บรรณานุกรม

- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). *เข้มทิศการเงิน*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครกิจบิสิบู้ก.
- กำพล สุทธิพิเชษฐ. (ม.ป.ป.). *ตลาดนัดการเงิน ชีวิตที่ออกแบบได้*. ค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2559, จาก http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_june_15/pdf/aw02.pdf
- กฤษฎา เสกตระกูล. (ม.ป.ป.). *ตอนที่ 16 การจัดทางงบประมาณส่วนบุคคล*. ค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2559, จาก http://www.tsithailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=452&Itemid=204.
- ชฎาพร คุณชื่น. (2560). รายงานการวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐยา ภัทรกิจจากรักษ์. (2560). รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อประกันชีวิตของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณรัชพงศ์ ทองคำ. (มปป.). รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่าจำกัด. (ม.ป.ป.). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในทศวรรษที่ 21*. ค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2559, จาก http://www.finansa-asset.com/articles/th_Wealth2007-08.html
- ทรายทอง เลิศเปียง. (2557). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจโรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 4(6), 15-26.
- ศิรินุช อินละคร. (2548). *การเงินบุคคล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สนทยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภษา แสงสินเจริญชัย. (2555). *ความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร*. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.